

Şahsi Yalnızlıklarım 12

– Ali Koç · 21 Aralık 2013

-Geçen zaman geri vites kullanmıyor, bil...-

Yalnızlık kol geziyor
Darmadağın zamanlarda kayıp umutlar
Karanlık odalarda morarmış aşklar
Hüzünler çorak, sevinçler anasız ...
Dilencilerin kirli ellerindeyim
Öldürüyor mikrop kokan bakışlar
Maskelemeyi beceremediğim yüzüm
Nemli kirpiklerim
Ve birde ölümün tuvali; toprak

Anarşist yalnızlardanım artık
Azaltılan ve azdırılan isyanların toplamı
Yalanlarla, korkularla ve inançsız yüreklerle karşı karşıya
Kansız ve kabuksuz yaralarımın sızıyor hayat
Kurgusu yarım ve absürt, düşsel senaryoların
Zamansız entrikalarda; bunak bir acı
Sıradan bir akşam, herhangi bir neden
Anlatım bozukluklarıyla dolu suskunluklar
Sonrası; bilindik şiirler işte
Giyotin, asma kafes, çarmih
Sonrası kalbin
Aşkın
Ve insanlığın şanına düşen lekeler

Hak ettiği kadarını teslim ediyorum sadece çağa
Kavgasız ve umutsuz
Gide-gele eskimiş rengi iklimlerin
Bütün tebessümler eğreti
Hüzünler çorak
Yaslı ve kanlı akşamları gecelerin
Küf ve sidik kokuları
Ekmeksizlik
Yalnızlık ve paslı çaresizlik

Birbirinden ağır ve kirli günler

Kimin umurunda ki artık
Eski sevdalar giyen yeni insanlar
Bilumum yürekler ve türküler
Paket paket sigaralar
Otobanların eskittiği yamalı yollar
Yaşlı bir adamın şakaklarındaki keder

Onurlu bir varlık gibi yaşa
Fakat; korkarak öl
Yaşamak için sev
Sonra ölmek için ayrıl
Dünyanın kahrını çekme
Herkes gibi küfret

Her şey ortada anlayacağınız
Her şey!
Önce inancı vurdular
Diyalektiğine tükürdüler insanın ,umarsızca
Toprağa gömüldü yürekler sonra
Yüzleri teğet

Özlemeyi yitirdik böylece...
Ki bizlerin lanet olası insanlık kavramımız bu değildi
Yazılanı oynadığımız bir hayatta vicdanı ayaklar altına aldık
Ünlem işaretlerim kayıp (!)